

Nej til monopolernes EU-stat

For en folkeafstemning om
dansk medlemskab

Oktober Forlag

Nej til monopolernes EU-stat
For en folkeafstemning om dansk medlemskab
Eget tryk Oktober Forlag 2015
ISBN 9788790609245

www.kpnet.dk, www.kpnet.dk/blogs,
<https://www.facebook.com/KPnetavisen>

Nej til monopolernes EU-stat

For en folkeafstemning om dansk medlemskab

Indhold

Forordside 5

Bevar retsundtagelsen! Forsvar de danske undtagelser!
For en folkeafstemning om Dansk medlemskab af EU!

Udtalelse vedtaget på APK's 6 kongres, maj 2015side 6

Forsvar de danske undtagelser – Nej til mere EU

Ingen retssikkerhed under EU side 9

Tilvalg er et tilbud om mere EU side 14

EU-flertal tromler medlemslande side 17

Hvorfor drukner flygtningene stadig i Middelhavet?..... side 20

EU's 'solidaritet' gælder euro'en og unionen side 24

Euroens Forende Stater 2015

EUs køreplan for Euroens Forenede Stater side 28

På vej mod politistat EU..... side 34

For en folkeafstemning om EU-medlemskab!

Britisk afstemning i 2016: Danskerne bør også..... side 39

Folketingets EU-flertal forbereder tilslutning til side 42

FORORD

Den europæiske Union har travlt med at blive til den overnationale EU-stat – Euro-staten – Europas Forenede Stater. Det er hed drøm for EU-monopolerne. Og den er ikke blevet mindre af 'eurokrisen', den økonomiske krise fra 2007-08.

De afgørende politiske og økonomiske kræfter bag unionen har sat tempoet op. Bl.a. finans- og bankunion, Europahær, Europol som et forbundspoliti – står højt på dagsordenen nu og i de nærmeste år. 'Europas Forenede Stater' skal være en realitet 2025. Det er den tyske kanslers plan, det er hele EU-elitens plan og mål.

Derfor vil de danske unionspolitikere af med alle EU-undtagelserne fra 1993. De var et løfte om at holde Danmark udenfor den økonomiske, militære og politisk union. De tabte afstemningen om euro'en i 2000. Nu gælder det retsforbeholdet, som skal erstattes af en såkaldt tilvalgsordning med mere union, mindre selvstændighed. Sker det, følger det militærforbehold og euro-undtagelsen efter. Artiklerne her søger at trække de længere perspektiver for unionsbygningen op. Og den stædige og voksende modstand.

Udtræden af euro'en eller EU er sat på dagsordenen. Presset af stærk EU-modstand har David Cameron lovet briterne en folkeafstemning i 2016 om ændringer af EU og nye betingelser for medlemskab – eller britisk udtræden. Skønt han ønsker at blive i EU. Vi danskere har undtagelserne – men de forhindrer ikke unionen i at udvikle sig til EU-staten. De fleste af os var ikke med til at beslutte at Danmark skulle med i 1972. Siden er det 'Økonomisk Fælleskab skiftet til Den europæiske Union, og nu igen på vej mod et nyt hamskifte som overnational statsdannelse. Det er på tide vi får en ny afstemning om medlemskab.

Arbejderpartiet Kommunisterne

2. oktober 2015

Bevar retsundtagelsen! Forsvar de danske undtagelser! For en folkeafstemning om Dansk medlemskab af EU!

Udtalelse vedtaget på APK's 6 kongres, maj 2015

EU har på alle områder vist sig at være en ulykke for befolkningerne i alle medlemslande. Kun de store virksomheder og stormagterne profiterer af unionen, dens såkaldte fælles mønt og centralbank, og dens gigantiske bureaukrati. De mindste og fattigste bliver tromlet.

De største virksomheder udnytter uden blusel EU's åbne grænser til at omgå lovgivning og arbejderrettigheder og flytter folk og dyr og virksomheder og skatter rundt nærmest efter forgodtbefindende – og altid for profit.

Ikke mindst ungdommen er blandt de mange millioner af europæere der siden krisens gennembrud for snart 10 år siden er tvunget ud på evig vandring efter job i hele EU, så ussel betalt at man knap kan betale huslejen.

Mange millioner unge står uden indtægt overhovedet og er parkeret på uddannelser uden nogen fremtid.

Modstanden mod EU vokser

Men EU's er slet ikke færdig med at afmontere nationalstaterne og befolkningernes rettigheder. Unionen er ved at opbygge sig med mere militær, et selvstændigt politi, retsvæsen, og privatiserede fængsler.

De uheldige, der blev født fattige, får aldrig del i den ´europæiske drøm´. For arbejderne og det store flertal betyder EU forstærket udbytning, reallønsfald, dårligere levevilkår,

dårligere liv. For nogle – som de græske arbejdere og det græske arbejdende folk – er EU et mareridt, der tvinger pensionister til at sulte, offentlige ansatte og arbejderne til fattigdom, og arbejdsløse til emigration eller nød.

Derfor rejser arbejderne og folkene sig i protest. Derfor bliver hele EU og europrojektet stadig mere forhadet. Derfor vokser modstanden mod den nyliberale, krigeriske og asociale union overalt.

Gamle kolonimagter – Ny koloniherre

EU er ikke kun en ulykke for sine egne borgere, men en ulykke for arbejderne og folkene over hele verden. Europas gamle kolonimagter har ikke tænkt sig at slippe deres indbringende forbindelser. De stjæler og udpiner fortsat ressourcer, landbrug og fiskeri overalt, og står klar med militær til at få de rigtige magthavere installeret - i tæt samarbejde med USA og NATO.

EU's krigspolitik og udplyndring har et kæmpeansvar for den globale flygtningekrise og de enorme flygtningestrømme, der trodser risikoen for drukning i Middelhavet, ød, brutalitet og vilkårlighed. Unionen må påtage sig et humanitært ansvar. Og først og fremmest må der sættes en stopper for krigene og EU's koloniherreoptræden.

Bevar retsundtagelsen!

Det EU-glade folketingsflertal og begge de danske regeringsalternativer har flere gange forsøgt og arbejder stadig på at afskaffe de danske EU-undtagelser – på trods af f.eks. det danske Nej til euro'en. Nu skal 'retsforbeholdet' afskaffes ved en folkeafstemning kort efter folketingsvalget. Derefter vil man afskaffe den militære undtagelse og stille med soldater til Europahæren – og gøre euro'en også formelt til dansk valuta.

Hverken Danmark eller nogen andre vil få mere tryghed ved at EU får mere magt. Det vil stærkt begrænse de demokratiske muligheder, hvis Danmark ikke kan bestemme selv i spørgsmål om kriminalitetsbekæmpelse, asylpolitik og meget andet – og det overlades til EU's bureaukrati og svindelregimente.

Retsundtagelsen skal bevares og Danmark holdes uden for EU's juristerier og en såkaldt 'fritvalgs-ordning' tilpasset de unionsglade i 'rød' og blå blok. Alle de danske undtagelser skal forsvares!

Til gengæld må der stilles krav om en folkeafstemning om dansk deltagelse i Bankunionen – et nyt skridt i EU's politiske og økonomiske union og Angela Merkels tysk-dominerede superstat og supermagt.

For en folkeafstemning om dansk EU-medlemskab

APK er medlem af Folkebevægelsen mod EU og støtter den brede folkelige modstand og dens kamp for at få Danmark ud af EU.

Befolkningen i UK er blevet lovet en folkeafstemning om britisk medlemskab eller ej senest i 2017. Det er ikke for briternes skyld, men fremtvunget af den voksende unionsmodstand – og den konservative regering vil gøre alt for at UK kan blive i EU og få ja ved afstemningen.

Danskerne har også krav på en ny folkeafstemning om det danske medlemskab. EU er noget helt andet end det, der blev sagt ja til i 1992 – og noget helt andet end hvad ja-politikerne lovede. Der er blevet stadig mere EU og stadig mindre Danmark. Derfor skal danskerne også have mulighed for at tage stilling til Merkels nye Europa, monopolernes union.

Danmark ud af EU!

Forsvar undtagelserne – Nej til mere EU

Stem nej 3. december: Ingen retssikkerhed under EU

KPnet 14. september 2015

Vi skal til folkeafstemning om Danmarks retsforbehold, og emnet kan måske virke som en mindre væsentlig detalje, eller som noget der kun har interesse for juridiske specialister.

Men det er forkert.

Det vil i aller højeste grad påvirke dagligdagen, hvis det bliver EU der fremover skal bestemme over lov og ret – over politi, strafferammer, skilsmisselfov, kriminel lavalder, retten til at forsamles, overvågning, terrorlovgivning og retssikkerhed for den enkelte.

Så længe retspolitikken besluttet i Danmark vil der i princippet være mulighed for en demokratisk indflydelse på udviklingen og på hvad der er gældende lov og ret. Lægges den derimod under EU vil den folkelige indflydelse være væk, og ingen politikere skal længere stå til ansvar.

For Unionen og EU-politikerne er det en nødvendighed at sætte retsforbeholdet til afstemning for at kunne tage det næste skridt frem mod en egentlig EU-stat. Målet er Europas Forenede stater, og skal de have Danmark med, skal den barriere der ligger i vores EU-forbehold fjernes.

EU-staten vil have karakter af en fuldt udbygget union, hvor kapitalinteresser kan operere frit på markedet, hvor nyliberal politik hersker på alle områder og retssikkerheden for den enkelte er fjernet.

Får EU-politikerne et ja til at droppe retsforbeholdet, bliver det næste skridt en afstemning om forsvars forbeholdet, så unionen kan få fælles udenrigspolitik og fælles hær. Og derefter vil de have os med i Euroen.

Første skridt er retsforbeholdet. Taktikken er at fremstille det som om retsforbeholdet ikke opgives selvom vi fjerner det. Som lokkemad har man udvalgt enkelte punkter, som man regner med vil blive accepteret - den såkaldte tilvalgsordning.

Her er der tale om rent bedrageri. Hvis vi opgiver retsforbeholdet er de næste skridt helt og holdent op til politikerne. Men ikke som en beslutning et nyt flertal kan ændre. Alt hvad der lægges ind under EU vil blive under EU – bordet fanger, så længe Danmark er medlem af EU.

EU's 'præsidenter' har sat 10 år af til at nå frem til denne fuldt udbyggede unionsstat. Folketinget vil efter planen formelt blive opretholdt, men skal kun have en konsulterende rolle.

Ved at sige nej d. 3. december sætter vi en stopklods for EU's plan – derfor er denne afstemning så vigtig.

Hvad vil EU overtage?

Uden retsforbeholdet vil EU overtage retten til at beslutte:

- Strafferammer. EU vil oprette sin egen anklagemyndighed og taksere forbrydelse og straf.
- Den kriminelle lavalder, skilsmisseregler og børns rettigheder skal fastsættes af EU uanset samfundets erfaringer, f.eks. om den manglende virkning af hårde straffe.
- Retssikkerheden – EU kan frit fjerne rettigheder som beskyttelsen mod at blive fængslet vilkårligt, retten til at stilles for en dommer inde 24 timer, retten til en forsvarer, retten til tolkebistand mm.

- Asylpolitikken – skal det være Danmark der selv kan beslutte sin egen flygtningepolitik og muligheden for en mere solidarisk holdning til flygtninge. Eller skal det være EU, der kun ser på flygtninge ud fra en økonomisk betragtning, og selv er med til at skabe flygtningekrisen?
 - Forsamlingsfrihed og ytringsfrihed. Skal det være forbudt at demonstrere, at forsamles eller ytre sig. Er man terrorist hvis man gør det alligevel?
 - Overvågning – skal dine e-mail frit kunne læses af EU's myndigheder, din færden aflæses og registreres gennem mobilovervågning og andre systemer?
 - Politi og terrorlovgivning. Skal EU's politistyrke operere frit, kunne sættes ind ved demonstrationer og 'kriser' uden at stå til ansvar overfor nogen instanser her i landet. Skal loven betragte kritikere som terrorister?
 - Udlevering til andet land. Skal danske statsborgere frit kunne udleveres til retsforfølgelse i et andet land uden nogen former for bevisførelse eller på baggrund af noget, der ikke i øjeblikket betragtes som en forbrydelse her i landet?
- Sig nej nu! Med 'tilvalgsordningen' fanger bordet og vi bliver ikke spurgt igen.

Folkeafstemning om retsforbeholdet: Tilvalg er et tilbud om mere EU

Arbejderpartiet Kommunisterne anbefaler et klart Nej ved folkeafstemningen om retsundtagelsen. Tilvalgsordningen er bare et dårligt tilbud om mere EU og mindre selvstændighed, siger APKs formand Dorte Grenaa.

De danske EU-partier vil alle afskaffe samtlige danske EU-undtagelser og integrere Danmark fuldt ud i EU og euro. De har aldrig accepteret det 'nationale kompromis' og søger systematisk at fjerne alle de danske undtagelser. Først retsforbeholdet, siden den militære undtagelse og så kronen endnu engang.

De er som voldtægtsforbrydere: Et gentaget Nej respekteres ikke.

Kampagnen for at sige ja til at afskaffe retsundtagelsen blev synkroniseret sat i gang af alle unionspartierne – Venstre, Konservative, Socialdemokraterne, Radikale, SF og Alternativet. Folkebevægelsen mod EU har sat sin kampagne for et Nej i gang og Enhedslisten og Dansk Folkeparti anbefaler et Nej. Det samme har Liberal Alliance indtil videre meldt ud.

Ja-partierne vil sælge et Ja på en fupkampagne om, at Danmark ikke kan være med i Europolsamarbejdet, der nu overgår til EU-regi, hvis ikke danskerne stemmer Nej. Det er af samme lødighed som at den danske krone ville gå bankerot, hvis den ikke blev udskiftet med euroen, som eu-tilhængerne fremførte op til afstemningen i 2000. Det har kun haft positive konsekvenser, at danskerne igen stemte Nej til euroen.

Der fremmanes et billede af voksende kriminalitet over grænserne og om at Danmark nærmest bliver en højborg for kriminalitet uden for det nuværende Europol, som omdannes til et EU-foretagende. Men snakken om A- og B-medlemskab er noget udspekuleret sludder. Man undlader også at nævne den kendsgerning, at sammen med opbygningen af unionen og EU's indre marked og Danmarks

integration deri, er den internationale kriminalitet øget. Også i Danmark.

Nu skal retsforbeholdet sælges for en såkaldt tilvalgsordning – hvor Danmark integreres i unionsretten på alle afgørende områder, i første omgang uden flygtninge- og indvandrerpolitik.

- Det er en ren glidebane, siger Dorte Grenaa, formand for Arbejderpartiet Kommunisterne, der klart anbefaler et Nej den 3. december.

- Det lyder jo godt i tilhængerens mund, som et rent ta-selv-bord, som årets politiske slagtilbud. Men EU er helt igennem et dårligt tilbud, og det her er mere union, mindre selvstændighed. Og retspolitikken dækker rigtig meget, også når flygtninge og indvandrerspørgsmålet undtages, Faktisk folks liv fra vugge til grav – nu i unionsstaten.

- EU's flygtninge- og indvandrerpolitik er i forvejen en synlig katastrofe. Den er ikke noget reelt eller progressivt alternativ til Dansk Folkepartis ditto.

- For at det kan blive et Nej kræver det, at der skabes en stærk folkelig enhed i EU-modstanden. Også om at det virkelige valg ikke skal være en gradvise udfasning af danske undtagelser, sådan som EU-politikerne lægger op til indtil de er med ved bordet i Europas Forenede Stater. Men at det skal være valg mellem stadig mere union og Danmark ud.

- Danmark skal have sin folkeafstemning om medlemskab, og det er aktuelt og vigtigt at rejse den diskussion og det krav nu, slutter APKs formand.

Folkeafstemning om retsforbeholdet: Tilvalg er et tilbud om mere EU

KPnet 22. august 2015

Arbejderpartiet Kommunisterne anbefaler et klart Nej ved folkeafstemningen om retsundtagelsen. Tilvalgordningen er bare et dårligt tilbud om mere EU og mindre selvstændighed, siger APKs formand Dorte Grenaa.

Et gentaget Nej respekteres ikke.

Kampagnen for at sige ja til at afskaffe retsundtagelsen blev synkroniseret sat i gang af alle unionspartierne – Venstre, Konservative, Socialdemokraterne, Radikale, SF og Alternativet. Folkebevægelsen mod EU har sat sin kampagne for et Nej i gang og Enhedslisten og Dansk Folkeparti anbefaler et Nej. Det samme har Liberal Alliance indtil videre meldt ud.

Ja-partierne vil sælge et Ja på en fupkampagne om, at Danmark ikke kan være med i Europolsamarbejdet, der nu overgår til EU-regi, hvis ikke danskerne stemmer Nej. Det er af samme lødighed som at den danske krone ville gå bankerot, hvis den De danske EU-partier vil alle afskaffe samtlige danske EU-undtagelser og integrere Danmark fuldt ud i EU og euro. De har aldrig accepteret det 'nationale kompromis' og søger systematisk at fjerne alle de danske undtagelser. Først retsforbeholdet, siden den militære undtagelse og så kronen endnu engang.

De er som voldtægtsforbrydere ikke blev udskiftet med euroen, som eu-tilhængerne fremførte op til afstemningen i 2000. Det har kun haft positive konsekvenser, at danskerne igen stemte Nej til euroen.

Der fremmanes et billede af voksende kriminalitet over grænserne og om at Danmark nærmest bliver en højborg for kriminalitet uden for det nuværende Europol, som omdannes til et EU-foretagende. Men snakken om A- og B-medlemskab er noget udspekuleret sludder. Man undlader også at nævne den kendsgerning, at sammen med opbygningen af unionen og EU's indre marked og Danmarks integration deri, er den internationale kriminalitet øget. Også i Danmark.

Nu skal retsforbeholdet sælges for en såkaldt tilvalgsordning – hvor Danmark integreres i unionsretten på alle afgørende områder, i første omgang uden flygtninge- og indvandrerpolitik.

- Det er en ren glidebane, siger Dorte Grenaa, formand for Arbejderpartiet Kommunisterne, der klart anbefaler et Nej den 3. december.

- Det lyder jo godt i tilhængerens mund, som et rent ta-selv-bord, som årets politiske slagtilbud. Men EU er helt igennem et dårligt tilbud, og det her er mere union, mindre selvstændighed. Og retspolitikken dækker rigtig meget, også når flygtninge og indvandrerspørgsmålet undtages, Faktisk folks liv fra vugge til grav – nu i unionsstaten.
- EU's flygtninge- og indvandrerpolitik er i forvejen en synlig katastrofe. Den er ikke noget reelt eller progressivt alternativ til Dansk Folkepartis ditto.
- For at det kan blive et Nej kræver det, at der skabes en stærk folkelig enhed i EU-modstanden. Også om at det virkelige valg ikke skal være en gradvise udfasning af danske undtagelser, sådan som EU-politikerne lægger op til indtil de er med ved bordet i Europas Forenede Stater. Men at det skal være valg mellem stadig mere union og Danmark ud.
- Danmark skal have sin folkeafstemning om medlemskab, og det er aktuelt og vigtigt at rejse den diskussion og det krav nu, slutter APKs formand.

EU-flertal tromler medlemslande – Danmark har retsforbeholdet

KPnet 23. september 2015

Et topmøde blandt EU's indenrigsministre i Bruxelles tirsdag afsluttedes med, at EU-toppen og de toneangivende magter i EU – i første række Tyskland – valgte at bruge en afstemning med flertalsafgørelse for at få gennemført en plan om tvungen fordeling af 120.000 flygtninge i EU.

Fire lande stemte imod: Ungarn, Rumænien, Slovakiet og Tjekkiet, mens Finland undlod at stemme. Deres fulde EU-medlemskab uden undtagelser betyder, at de skal modtage den andel flygtninge, som EU tildeler dem. Afviser de det, står de til straf – og EU har en række sanktionsmuligheder.

Danmark, UK og Irland deltog ikke i afstemningen på grund af deres EU-undtagelser.

Danmark har sit retsforbehold, som V-regeringen, Socialdemokraterne og et folketingsflertal vil have afskaffet ved folkeafstemningen den 3. december. Det forhindrede Danmark i at risikere at blive nedstemt, hvis regeringen havde indtaget en lignende holdning som nej-landene.

Danmark kan – som Norge og andre lande også uden for EU – simpelthen indgå i en aftale med EU om fordelingen. Danmark har tilbudt at modtage 1000 flygtninge ekstra. Det tal kunne hæves eller sænkes. Det bestemmer Danmark selv.

At en tvungen fordelingsordning gennemføres som et flertalsdiktat er usædvanligt. Men det illustrerer, at det netop er i usædvanlige situationer og under kriser vil EU-toppen gennemtrumfe sin politik ved hjælp af et flertal og opgive konsensuspolitik.

Rivegildet i Bruxelles, der fortsætter på et topmøde mellem regeringscheferne onsdag aften, har afsløret både hulheden og falskheden i to af argumenterne fra koalitionen, der vil afskaffe det danske retsforbehold til fordel for en såkaldt tilvalgsordning, der betyder mere EU.

Danmark vil uden retsforbeholdet kunne tromles ned af et flertal af lande, der følger EU-toppens og de bestemmende magters diktat – også i andre sager end flygtninge – og i spørgsmål der er af vital betydning for dansk selvbestemmelse.

Danmark vil med retsforbeholdet kunne indgå alle de frivillige aftaler med EU, man måtte ønske. Og ikke bare med hensyn til flygtninge. Det gælder også i forhold til Europol og dets ændrede status til at blive EU-statens forbundspoliti.

Tilhængerne af afskaffelse af retsforbeholdet har ingen som helst reelle eller saglige grunde. Det hele bunder i ønsket om at få afskaffet alle de danske undtagelser. Hensigten er at integrere Danmark fuldt ud i den fungerende EU-stat – i 'Europas Forenede Stater' - som EU-toppen med Tyskland i spidsen vil have på plads fra 2025.

Derfor skal vi holde stædigt fast ved retsforbeholdet – eller risikere at blive tromlet også på nye områder.

Vi kan samtidig konstatere, at en tvungen fordeling af flygtninge i EU, som den der nu er besluttet, på ingen måde vil løse

flygtningekrisen – og at den anden side af EU's og Tysklands politik, som går ud på at forstærke EU's 'ydre grænser', så de bliver uigennemtrængelige, heller ikke vil virke.

Årsagerne til flygtningestrømmene er de imperialistiske krige og den imperialistiske udplyndring, som EU, USA og NATO har ført i de tilgrænsende regioner. Det er det, som skal stoppes.

Hvorfor EU! Hvorfor drukner flygtningene stadig i Middelhavet?

Af Lisbet Bonde KpnetBlogs 21. september 2015

EU iklæder sig en falsk humanisme, mens flygtningespørgsmålet bruges til at bane vejen for den EU-stat, der er i støbeskeen.

Den danske befolkning ønsker solidaritet med krigsflygtningene, som i øjeblikket kommer til Europa.

Presse og TV gør alt hvad de kan for at denne solidaritet gøres lig med tilslutning til EU's flygtningepolitik.

Hensigten er, at hvis EU fremstår som flygtningenes redning, vil folk være meget mere positive overfor at stemme ja til afskaffelse af Retsforbeholdet den 3. december.

En helt ny opinionsmåling viser, at der er 78% der har svaret ja til at "Danmark skal være med i EUs fordeling af flygtninge".

På den ene side er det et udtryk for en meget vigtig og positiv udvikling væk fra fremmedhadet, som partierne i mange år har konkurreret om at puste mest muligt til.

På den anden side er det utrolig vigtigt at sige, at:

1. Danmark behøver ikke afgive retsforbeholdet for at kunne udvise solidaritet.

Danmark kan under alle omstændigheder beslutte at tage imod det antal flygtninge, som EU foreslår, vi kan endda tage imod flere. Vi kan gøre det ved selv at beslutte det i Folketinget.

Danmark kan både nu og fremover deltage i en fordeling af flygtninge i Europa.

Det er bevist både gennem Storbritanniens og Irlands beslutning om at tage mod et antal flygtninge fra Italien, Grækenland og Ungarn.

Og det er bevist gennem Løkkes beslutning om, at Danmark kan tage imod 1000 flygtninge mere. Alle 3 lande gør det uanset, at alle tre har et retsforbehold for bl.a. den fælles udlændingepolitik.

Men det må slås fast, at fordelingen af de nuværende antal flygtninge, hverken stopper katastrofen eller åbner nok op for det antal, Europa faktisk vil kunne modtage.

2. EU er en del af årsagen til katastrofen!

EU's bekymring for flygtningene har i mere end 10 år drejet sig om at holde flygtninge ude af Europa. Alt imens EU-landene har været dybt involveret i at smide bomber over befolkningen i Afghanistan, Irak, Libyen, med destabilisering og flygtningestrømme som resultat.

EU's kamp for at holde flygtninge ude af EU førte i 2001 til et direktiv, som pålagde flyselskaberne store bøder, hvis de fløj med en person, som ikke havde gyldigt visum.

Dvs. en meget billigere og usammenlignelig sikrere flugtvej blev forbudt.

Godt nok kan en flygtning, som er omfattet af Geneve konventionens beskyttelse rejse uden gyldig dokumentation – hvilket en flygtning netop sjældent har – men flyselskaberne vælger at sige nej til alle for ikke at risikere bødestraf. Det er også uhyrligt, at flypersonale sættes til at vurdere om en person er flygtning eller ej.

For et år siden besluttede EU at stoppe støtten til redningstjenesten Mare Nostrum i Middelhavet og i stedet søsætte en grænsebevogtning.

I stedet for at redde de druknende fra kæntrede fartøjer optrapper EU indsatsen med at sætte krigsskibe ind mod flygtningenes adgang til Middelhavet

EU's militære opgave er at ødelægge de både, flygtningene sejles i.

Men flygtningekatastrofen forsvinder ikke – tværtimod – hvis flygtningene helt formentes adgang til havet

I forvejen er det pigtrådshegn mellem f.eks. den græske grænse og Tyrkiet, hvilket netop er med til at tvinge flygtningene over havet.

Hegn og pigtråd rejses overalt rundt om EU.

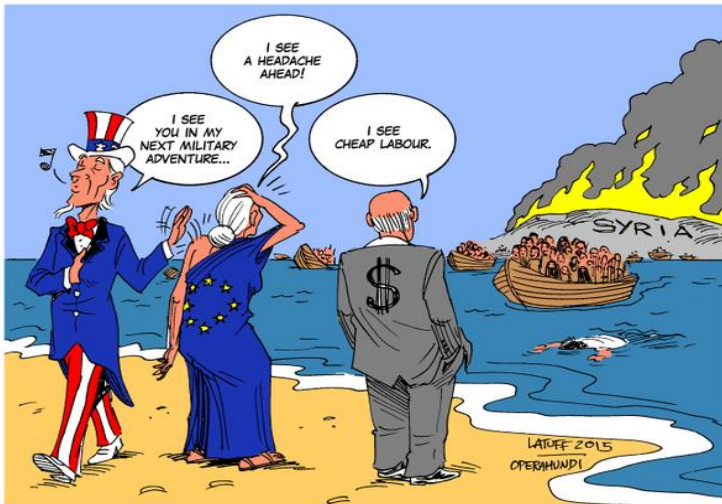
EU har som mål selv at blive en militærmagt, og der ligger aktuelle planer om opbygningen af et fælles militær. Vil det bidrage til færre flygtninge?

Når man ser behandlingen af flygtninge i Frankrig, Ungarn, Grækenland mv. kan det kun give utryghed ved at overlade danskernes retssikkerhed til EU-myndigheder.

Hverken mere EU, mere EU-politi, mere EU-militær eller flere spærrebomme løser flygtningeproblemet.

Derfor er den kommende EU-stat med fælles flygtningepolitik, fælles retspolitik, EU-forbundspoliti, et EU-militær med meget mere slet ikke løsningen, men vil kun forværre problemerne.

Der er brug for at stoppe krigshandlingerne og for solidariske løsninger til hjælp til flygtningene.

Mennesker på flugt: EU's 'solidaritet' gælder euro'en og unionen

KPnet 22. juli 2015

Af verdens 60 millioner, der er på flugt lige nu i den største flygtningestrøm siden 2. verdenskrig, er omkring halvdelen – ca. 30 millioner – børn.

De flygter især fra lande som Syrien, Irak, Libyen, Afghanistan og i Europa Ukraine, hvor krige anstiftet af USA, EU og NATO har ødelagt samfundene.

Danmark har været med til at skabe flygtningestrømmene med sin krigsdeltagelse og sine omfattende bombardementer i Libyen og Irak. Bombningerne planlægges nu udvidet til Syrien.

EU's 'flygtningepolitik'

EU's 'flygtningepolitik' går ud på én ting: At bygge et Fort Europa, der kan holde fordrevne og desperate mænd, kvinder og børn ude.

Alligevel når en lille brøkdel af flygtningene i land på Europas kyster, ikke mindst på græske og italienske øer.

Det kriseramte Grækenland har alene i de første seks måneder af 2015 fået ikke mindre end 77.100 flygtninge flere, mange af dem ankommet på usikre fartøjer til græske øer, der mangler næsten alt for at kunne tage imod dem. I den seneste tid har antallet af flygtninge til Grækenland ifølge FN nærmet sig 1000 om dagen.

Men EU's 28 medlemslande vil angiveligt vise solidaritet med Grækenland og Italien, så de ikke står helt alene om at tage imod flygtningene. Derfor er der i de seneste to uger afholdt hele to ministermøder for at finde vejene dertil.

På EU-ministermødet mandag var Danmark og V(DF)-regeringen repræsenteret ved udlændinge-, integrations- og boligminister Inger Støjberg, der kunne meddele, at Danmark absolut ikke ville modtage nogen af dem.

Nej til humanitær solidaritet

Det kriseramte Grækenland er ude af stand til at tage sig af en enorme tilstrømning. I det nedkørte Grækenland bliver asylsøgere ofte angrebet af nazistiske bander og finder ingen sikkerhed eller muligheder for en fremtid.

I to omgange har EU i solidaritetens navn søgt at fordele 40.000 flygtninge fra de overfyldte græske og italienske øer og modtagelsescentre. På det første møde var man ikke i stand til at aftale noget som helst. På det andet, hvor den nye venstreminister deltog, lykkedes det kun at placere 32.256.

Grækenland sidder tilbage med mere end dobbelt så mange – alene fra de første måneder i år. Noget tilsvarende gælder for Italien.

Østrig, Ungarn, UK og Danmark (i kraft af retsundtagelsen) kunne sige nej - og sagde nej til at modtage een eneste flygtning.

Hele den langtrukne og pinlige farce om det solidariske EU, der ikke kan finde ud af at fordele 40.000 af de millioner, det har drevet på flugt, er unægtelig afslørende. Den eneste 'solidaritet', der eksisterer, er med euro- og unionsprojektet til kapitalens og monopolernes gavn. Så kan resten af verden drukne og brænde!

Så meget for selv en symbolsk 'solidaritet' med modtagerlandene – og med de krigsfordrevne menneskestrømme.

I stedet for hundeslagsmålet om hvem der kan tage færrest asylansøgere og bygge det største nationale tårn i Fort Europa kunne man jo tænke sig en fordeling efter et mere objektive kriterium: Efter en bedømmelse af det antal personer, der er på flugt som følge af det enkelte lands krigsdeltagelse i Mellemøsten, Afrika og Asien. Som en slags krigsskadeserstatning og nødhjælp. Men i så fald ville Danmark blive oversvømmet.

V(DF): Solidarisk med euro'en

V(DF) deltager gerne i krigene – men ikke i deres konsekvenser. Den vil ikke hjælpe flygtninge i nød. Men til gengæld vil finansminister Claus Hjort-Frederiksen gerne trække Danmark tættere ind i Eurozonen. Lars Løkke og Co. viderefører Thorning-regeringens politik for stadig tættere økonomisk integration.

Hjort Frederiksen vil have Danmark med i den såkaldte stabiliseringsmekanisme, som skal yde lån til et Grækenland, der er drevet til bankerot af borgerlige og socialdemokratiske EU-regeringer og EU's brutale reformdiktater, der nu klemmer det sidste liv ud af den græske økonomi.

Danmark skal deltage med 1 milliard kroner, mener finansministeren. Det er ganske risikofrit, bedyrer han.

Måske fordi Mærsk evt. kunne få en mindre græsk havn som sikkerhed? Der er intet risikofrit ved EU's økonomiske konstruktioner. Derimod vil Grækenland ikke komme ud af sin gæld og sin krise, hverken på kort eller lang sigt.

V(DF)-regeringen afviser også at lade dansk medlemskab af Bankunionen afgøre ved en folkeafstemning. Til gengæld vil den som bekendt gennemføre en folkeafstemning inden jul om afskaffelse af den danske retsundtagelse. Datoen er ikke fastsat.

Denne afstemning er en fælles politik fra de skiftende regeringer og et skridt hen imod at få afskaffet alle undtagelserne tilbage fra det danske Nej til Maastricht- traktaten - og senere til euroen.

Tre gange har et flertal sagt nej til at deltage i ØMU'en og dens videre udbygning. Det generer ikke de danske EU- og euro-tilhængere, der vil have alle forbehold væk og fuld dansk integration i hele svineriet.

Selvom EU og euroen har været en katastrofe på alle felter, og kun til gavn for kapitalen. Inger Støjberg er til gengæld stolt over at kunne slå nogle asylsøgere tilbage i havet.

Stop krigspolitikken

De økonomiske og sociale kriser eller den globale flygtningestrøm er hverken EU's eller SR- eller V(DF)-regeringens bord. Solidariteten gælder euro'en og unionsprojektet - hele vejen igennem.

Skal flygtningestrømmene mindskes er det afgørende at få sat en stopper for USA's, EU's og NATOs krige og krigspolitik.

Euroens Forenede Stater 2025

EU's køreplan for Euroens Forenede Stater

KPnet 5. juli 2015

Unionstoget buldrer derudaf: Nationalt demokrati skal helt væk

EU's såkaldte præsidentgruppe har fremlagt en køreplan for EU's fulde overtagelse af EURO-landenes politiske beslutninger og økonomiske prioriteringer. I 2025 skal landenes finanslov fastlægges suverænt af EU-kommissionen –parlamenterne vil blive konsulteret. Det er sidste skridt i opbygningen af Euroens Forenede Stater- den økonomiske og politiske supermagt EU.

EU's 5 præsidenter: EU-kommissionens leder Jean-Claude Juncker, EU-topmødets præsident Donald Tusk, eurogruppens præsident Jeroen Dijsselbloem, Den europæiske Centralbanks præsident Mario Draghi og EU-parlamentets præsident Martin Schulz står i fællesskab bag en ny rapport med titlen "Fuldstændiggørelsen af Europas økonomiske og monetære union". På dansk er det blevet til 'Gennemførelse af Europas Økonomiske og Monetære Union'

EU har konstrueret den økonomiske styringsmekanisme euro'en og kræver nu også fuld politisk råderet over landenes politiske beslutninger for at få unionens 'potentiale' til at udfolde sig.

Som bekendt har danskerne ved to folkeafstemninger afvist euro'en, men den danske krone følger euro'en og regeringerne euro-politikken. Danmark er så at sige p.t. hemmeligt medlem af euro-zonen.

Euro'en 'en succesrig og stabil' valuta

Rapporten indledes med ordene:

"Euroen er en succesrig og stabil valuta. Den deles af 19 medlemslande og mere end 330 millioner mennesker. Den har bragt prisstabilitet til dens medlemmer og beskyttet dem mod udefra kommende ustabilitet".

'Præsidenterne' lever helt klart i en anden verden end borgerne i EU. Grækenland eller eurokrise findes ikke.

Det kan med sikkerhed konstateres, at den fremherskende ustabilitet og krise for indbyggerne i EU-landene ikke bare er et resultat af kapitalismen, men er påført indefra af EU-systemet selv, og ikke mindst af euroen.

Grækenland er f.eks. i ekstrem grad presset ud i fattigdom og dyb krise gennem euro-medlemskabet og de medfølgende diktater og betingelser.

Som Jean Claude Juncker og den europæiske monopolkapital ser det, er problemet i forhold til Grækenland simpelthen, at grækerne stadig har en vis mulighed for at tage deres egne politiske beslutninger. Det skal de ikke have, og det skal ingen af euro-landene have.

Eurolandene har fælles pengepolitik og fælles rentesats fastsat centralt. Men de beslutter selv deres finanslov. Det er problemet. Den såkaldte økonomiske og monetære union - ØMU'en - er ukomplet. Nu skal unionen gennemføres fuldt ud, siger EU-præsidenterne i deres pressemeddelelse om den nye plan.

ØMU opbygningen fuldføres på fire områder fra 1. januar 2016 til 2025

Den fulde integration – som også forudsætter medlemskab af euroen - skal ifølge EU's plan indeholde en fuldt gennemført union på 4 områder:

- Økonomisk union
- Finansiell union med fjernelse af hindringer på det europæiske finansmarked for fri bevægelighed af kapital. Herunder:

En bankunion, der giver EU's centralbank overherredømme over medlemslandenes nationale banker. Første skridt 1. januar 2016.

En kapitalmarkedsunion for alle 28 EU-lande, der skal være klar i 2019. Den skal "fjerne barrierer for grænseoverskridende investeringer i EU". Barrierer opfattes her bl.a. som nationale regler der regulerer investeringer. De skal erstattes af EU-standarder, så alle typer international kapital kan operere frit. Og f.eks. investere i dansk infrastruktur.

- Finanspolitisk union der betyder, at de enkelte lande i EU ikke længere vedtager en national finanslov. I stedet vil de blive "inddraget og taget med på råd" efter at EU har lagt
- rammerne, prioriteringerne og retningslinjerne for budgettet.
- Politisk union

Denne skal "danne grundlag at alt det ovennævnte gennem ægte demokratiske ansvarlighed"

Bankunionen, som Thorning-regeringen har søgt at tilslutte Danmark uden folkeafstemning, er allerførst skridt i planen.

De nationale parlamenter skal fratages deres suverænitet og beslutningsmyndighed over den økonomiske politik overhovedet. De skal ifølge præsidentplanen nådigst tildeles 'en central rolle!

Det skal nemlig være en fast regel, at "de nationale parlamenter skal involveres tæt i skabelsen af nationale reformer og stabilitetsprogrammer".

For en god ordens skyld skal det nævnes, at der ikke sættes nogen form for 'fælles europæisk demokrati' til afløsning af (resterne af) landenes nationale selvbestemmelsesret.

Køreplanen siger 100 % diktat fra EU's øverste autoriteter.

EU-parlamentet skal også 'inddrages', men skal ikke være besluttede myndighed.

Et land som Danmark udenfor euro-zonen vil uden tvivl blive udsat for et omfattende pres for fuld tilslutning og integration.

Drømmeland EU

Rapporten beskriver i lyriske vendinger dette drømte EU i år 2025:

"Ved slutningen af fase 2, og når alt er på plads, vi en dyb og ægte ØMU sikre et stabilt og velstående sted for alle borgere i de EU-medlemsstater, der deler den fælles valuta, som andre medlemsstater kan tilslutte sig, hvis de er rede til det".

Det bliver vi i Danmark forhåbentligt aldrig. Virkelighedens EU har ikke været nogen reklame for tilslutning, så frivilligt og på demokratisk vis får de næppe Danmark ind i folden. I en meningsmåling i 2014 sagde 65 % NEJ.

Rigtig mange er godt klar over at EU's økonomiske politik ikke betyder 'et stabilt og velstående sted' for flertallet. Tværtimod øges fattigdommen, usikre arbejdsforhold og utrygheden i alle EU-lande. Selv i et af EU's rigeste lande Tyskland lever 10 % af arbejderne under fattigdomsgrænsen som såkaldt 'arbejdende fattige'.

Køreplanens faser

Køreplanen er opdelt i faser. I den første fase, som allerede er sat i gang blandt andet med Bankunionen, oprettes et europæisk, finanspolitisk råd, der skal sikre bedre efterlevelse af 'reglerne' og en 'bedre funderet offentlig debat'.

Allerede i fase 1 skal der også tages nye skridt mod 'ansvarlighed'. Det er her EU-parlamentet og de nationale parlamenter kommer ind. Der skal gennemføres debatter, hvor de 'lokale aktører' (det vi kalder politikere), EU-parlamentarikerne og EU's institutioner skal have 'dybtgående drøftelser om politiske prioriteter'

I fase 2 skal alle de mellemstatslige ordninger ('lappeløsningerne' der har skubbet i retning af tættere union) inkorporeres i traktaterne. Det gælder bl.a. europuspagten og aftale om fælles afviklingsfond og den europæiske stabilitetsmekanisme. Alt dette skal gøres til overnationale ordninger i EU og kræver en ny traktat for EU.

I fase 3 gennemføres den nye struktur for fastlæggelse af de enkelte landes budgetter.

Først vurderer EU den samlede situation i kommissionens årlige vækstundersøgelse og en række andre vurderinger. Der udarbejdes en liste over lande, der skal undersøges mere dybtgående for 'ubalancer'. Det kunne vel f.eks. være lande, som EU-kommissionen mener har for høje sociale ydelser, lønninger mm.

Kommissionens vurderinger kan så debatteres i EU-parlamentet uden at det har besluttende myndighed. Efter drøftelsen af prioriteter i EU's instanser vurderes landenes 'resultater'.

I denne fase 'inddrages' de nationale parlamenter, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet - efter at EU-kommissionens landespecifikke rapporter er udgivet, hvor de

påpeger landenes 'udfordringer'. Der opereres også med at inddrage arbejdsmarkedets parter på EU-niveau. De endelige beslutninger tages af EU.

Unionstoget buldrer derudaf

Også andre initiativer i retningen mod fuld politisk, økonomisk og militær union forsøges gennemført.

Bl.a. planerne for at få handels- og investeringsaftaler på plads, der kommer til at stå over national lovgivning og gennem reglerne om 'EU- kommissæren for bedre regulering' vetoret over beslutninger i EU-parlamentet og EU's topmøder. Det sidste har EU-kommissionen bare egenhændigt besluttet.

Unionstoget dunderer derudaf - og vi må slås både for at fastholde de danske undtagelser/forbehold, der bremser EU's totale overtagelse af landets politiske styring, og samtidig for fuldstændig frigørelse fra unionens diktater gennem udmeldelse af EU.

Fælles militær- og politistyrke: På vej mod politistat EU

KPnet 4. juli 2014

Den 24. juni 2014 vedtog EU's topmøde mellem stats- og regeringschefer, at indføre en 'solidaritetsklausul' i EU, der dækker alle medlemslande. Klausulen skaber rammerne for en fælles kombineret militær- og politistyrke indenfor EU til brug for bekæmpelse af uro, protester og oprør, samt beskyttelse af EU's energiforsyning. Den sættes i kraft 'ved en krise der overstiger det enkeltes land formåen'.

Regeringen vil have afskaffet den danske EU-undtagelse på retsområdet fra 1992. 'Vi skal kunne bekæmpe kriminalitet over grænserne' lyder begrundelsen. Men der er helt andre ting på spil indenfor dette område af EU

Lissabon traktatens bestemmelser om politisamarbejdet træder i kraft i 2015. Herefter er politisamarbejdet ikke længere mellemstatsligt, men underlagt EU og på samme tid sker der voldsomme ting på området i EU-systemet. Ting der rykker EU meget tættere på at blive Europas forenede stater og det er ikke EU's plan, at denne stat skal være demokratisk, planen er en politistat beredt til at slå ned på protester, demonstrationer, civil ulydighed, strejker, oprør og revolution.

Den 24. juni 2014 vedtog EU's topmøde mellem stats- og regeringschefer, at indføre en 'solidaritetsklausul' i EU, der dækker alle medlemslande.

Klausulen skaber rammerne for en fælles kombineret militær- og politistyrke indenfor EU til brug for bekæmpelse af uro, protester og

oprør, samt beskyttelse af EU's energiforsyning. Den sættes i kraft 'ved en krise der overstiger det enkeltes land formåen'.

Denne styrke er åbenlyst vendt imod Europas indbyggere til sikring af unionens magt. Udover at vende sig mod EU-landenes egne borgere kan den også sættes ind i andre lande og regioner, hvor EU har interesser.

Helt aktuelt kunne man forestille sig den sat ind i et land som Ukraine, som EU med mange midler stræber efter at lægge ind under sit territorium.

Udover solidaritetsklausulen og opbygningen af en indsatsstyrke af militær og politi er EU i gang med at vedtage, at der skal oprettes en post med en offentlig anklager for EU.

Beslutning fra Lissabon traktaten aktiveres nu

Beslutningen om solidaritetsklausulen er reelt allerede en del af EU's grundlag gennem Lissabon traktaten, der blot aktiveres nu.

Lissabon traktaten siger:

”De nærmere regler for Unionens gennemførelse af denne solidaritetsbestemmelse fastlægges ved en afgørelse vedtaget af Rådet på fælles forslag af Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik”

Dette punkt nærmere indhold blev bevidst udskudt under diskussionen af Lissabon traktaten, da det er yderst vidtgående og for megen opmærksomhed kunne have bragt traktaten i fare.

Det Europæiske Råd har nu implementeret solidaritetsklausulen for en grænseoverskridende militær- og politistyrke, der kan sættes ind overalt.

Ved en krise der overstiger det enkeltes land formåen, skal EU mobilisere alle til rådighed stående midler, herunder militære. Beskyttelse af gas- og olieledninger hører under aftalen. Efterretningsstrukturene i EU opgraderes og der vurderes løbende på 'trusler'.

Beslutningen om solidaritetsklausulen bliver umiddelbart retsgyldig og en øvelse i 'integreret politisk krisereaktion' sættes i værk i løbet af efteråret.

Ifølge medlem af den tyske Bundestag Andrej Hunko var implementeringen af solidaritetsklausulen totalt mørkelagt, idet den blev behandlet og vedtaget på topmødet uden at have været nævnt på dagsordenen eller overfor pressen op til mødet.

Ny kombineret militær og politistyrke?

Hvilken enhed der skal fylde rammerne ud ligger ikke fast. Mulighederne kan være at opbygge en helt ny eller at lade Atlas-netværket eller "European Gendarmerie Force" (EUROGENDFOR) udfylde opgaven i en udvidet udgave.

Atlas-netværket er et mellem statsligt samarbejde mellem alle EU-landes antiterrorkorps. Fra Danmark deltager Politiets Aktionsstyrke, AKS, der træner sammen med Jægerkorpset og Frømandskorpset. Det var f.eks. AKS, der organiserede rydningen af Ungdomshuset i 2007.

Den daværende regering under Anders Fogh Rasmussen tilsluttede Danmark til Atlas netværket i 2007, og påstod i den forbindelse, at hverken den danske retsundtagelse eller forsvarsundtagelse skulle hindre dette.

Retsforbeholdet gælder ikke, netværket er jo kun mellemstatsligt, lød det fra Lene Espersen. Og selvom paramilitære politistyrker fra andre

EU-lande gennem Atlas-aftalen kan operere i Danmark under egen kommando, mente regeringen heller ikke, at dette havde noget med militært samarbejde at gøre, da Atlas-netværket formelt ligger indenfor det politimæssige og retslige område,

Atlas holdt sin første øvelse i løsning af grænseoverskridende kriser i 2013.

Eurogendfor (EGF) kombinerer militær, politi og efterretningsvæsen i ét og bygger på et fransk forslag fra 2004. Kun lande hvis grundlov tillader en kombineret politi og militærstyrke har hidtil kunnet deltage, hvad der bl.a. udelukker Tyskland og Storbritannien. Der ligger imidlertid allerede nu et forslag i EU om at ændre reglerne, så alle EU-lande vil kunne deltage, uanset deres nationale lovgivning.

De nuværende medlemslande er Frankrig, Portugal, Holland, Italien, Spanien, Rumænien og Polen. Litauen er partner og Tyrkiet observatør.

EGF's område omfatter indsættelse af styrker til kontrol af kriser gennem politi og militær, overvågning af befolkningen, grænsebevogtning, efterretningsvæsen og træning af instruktører.

EGF kan allerede nu sættes ind i ethvert EU-land uanset om de er medlem af EGF eller ej og i et hvilket som helst andet land, hvis der er tilsagn fra landets regering.

EGF's første mission var i Bosnien i 2007. Herefter har korpset deltaget i Afghanistan under NATO's træningsmission, de var i Haiti i 2010 efter jordskælvkatastrofen og EGF opererer i øjeblikket i Den Centralafrikanske Republik i den fælles mission mellem EU og FN.

EGF er en hurtig udrykningsstyrke og den kan sættes både under militær og civil overkommando alt efter 'behov' og vil stå over det

ationale politi. Styrken kan stilles til rådighed for EU, FN, OSCE, NATO og andre ad hoc koalitioner.

I EU uddybes krisen med arbejdsløshed, nedskæringspolitik, privatisering, fattigdom, ødelæggelse af klima og miljø, med oprustning, krig mod andre nationer og stadig mere udemokratisk lovgivning. Frihandelsaftaler sigter mod kraftige forringelser indenfor miljø sikkerhed og sundhed og tilsidesættelse af ethvert demokrati, alt sammen til de multinationale kapitalers fordel.

Men den almindelige befolkning svarer også igen og vil gøre det i fremtiden. Det forventer eliten i EU tydeligvis også.

For en folkeafstemning om EU-medlemskab!

Britisk afstemning i 2016: Danskerne bør også have
en folkeafstemning om EU-medlemskab

KPnet 26. juli 2015

Briterne skal have en folkeafstemning i juni 2016 om de fortsat skal være med i EU eller træde ud. Danskerne bør også have en folkeafstemning om medlemskab i sammenhæng med den britiske.

Ja'et i 1972 byggede på falske forudsætninger - EU er hurtigt på vej mod den fuldt udbyggede økonomiske og monetære union, og den politiske union, der skal være på plads i 2025.

Briterne skal stemme om de vil blive i EU på ændrede vilkår, eller om de vil helt ud af EU. Det lovede David Cameron, hvis han genvælgt. Folkeafstemningen vil blive afholdt allerede i juni 2016, siger britiske medier. En konservativ partikongres til efteråret vil fastlægge den endelige dato.

Det betyder også, at Cameron og hans regering skal have en ny aftale med EU et stykke tid inden afstemningen. Cameron er ikke EU-modstandere og vil anbefale et ja til fortsat medlemskab, og bruge

den massive folkelige modstand mod EU til at få ændret de britiske medlemsvilkår.

Dermed vil der komme fornyet fokus på den britiske EU-modstand. Der er knas med unionen i alle dens hjørner.

Efterdønningerne fra den græske unionstragedie ruller stadig. Forhandlingerne mellem EU og den græske regering har bevist, at EU ikke kan tvinges til at ændre kurs. At den ikke vil blive en progressiv, social og solidarisk union og et virkeligt folkeligt projekt.

Det er de europæiske monopplers og europæiske stormagters projekt – i dag med det genforenede Tyskland som den absolut førende og toneangivende magt.

Den vigtigste lære af det græske drama og dets foreløbige sidste akt er, at slagordene om den progressive og sociale union er tomme, indholdsløse og illusoriske.

Kun to muligheder

Der findes kun to muligheder: Enten er man med i euro'en og euroland på EU-toppens og monopollernes præmisser – eller også er man imod og søger veje ud af EU og euroen.

Selvfølgelig kan der eksistere eller etableres mere eller mindre kortvarige nationale særordninger som følge af folkeligt pres – især hvis et land har holdt sig uden for eurozonen, som UK. Men de vil aldrig være varige, de vil blive forsøgt omstødt af stærke pro-unionskræfter.

Danmark har masser af erfaringer med det: Omafstemning efter Nej'et til Maastricht-aftalen (: den økonomiske og monetære union) og derefter konstante forsøg på at omstøde det såkaldte nationale

kompromis og de danske undtagelser - fra euro-afstemningen i 2000 til den planlagte afstemning om retsundtagelsen i 2015.

Bordet fanger i euroland, fælden klapper med EU-medlemskabet.

Mere union – mindre selvstændighed

Der bliver ikke mindre union og mere Danmark, mere UK eller mere Grækenland - men det modsatte: Mere union, mere integration på alle felter.

Kursen er sat mod en hurtig fuldendelse af den økonomiske og monetære union samtidig med den politiske union: Tidsrammen er sat til 2025. Både den tyske kansler Angela Merkel og den franske præsident Hollande har udtalt sig for dette projekt, som er formuleret af EU's præsidentskab – af ikke mindre end fem af unionens

topbosser.

Folketingets EU-flertal forbereder tilslutning til EU's Forenede Stater – uden at fortælle danskerne det

Efter retsundtagelsen skal også forsvarsundtagelsen elimineres ved en ny folkeafstemning, mener folketingets EU-flertal fra blå og 'rød' blok. Danmark skal gøres klar til Euroens Forenede Stater, som ifølge den tyske kansler og hele EU-toppen skal være en realitet fra 2025.

De danske EU-politikere med Venstre-regeringen i spidsen har travlt med at få fjernet de danske EU-undtagelser fra den økonomiske, monetære, militære og politiske union, som blev resultatet af det danske Nej til Maastricht-traktaten.

Det skyldes ikke mindst, at de vil være 'med på vognen', når EU i de næste år med Angela Merkels Tyskland som primus motor vil skabe 'Euroens Forenede Stater' i hurtigt tempo. EU-toppen – det såkaldte Præsidentskab – har udarbejdet en detaljeret plan for en fuldt udbyggede økonomiske, monetære og politiske union.

Det har givet travlhed blandt de danske EU-politikere, der skiftes om regeringsmagten og om at gennemføre EU's nyliberale politikker i Danmark.

Allerede før valget i juni var Thorning-regeringen og Lars Løkkes blå blok enige om, at retsundtagelsen skal fjernes ved en folkeafstemning – som er den eneste legal mulighed for EU-partierne. Den vil ifølge Løkke-regeringen blive afholdt inden jul i år.

Nu er Løkke-regeringens dobbeltlønnede krigsminister Carl Holst sendt i byen med budskabet om, at når afstemningen om retsundtagelsen er gennemført, vil der blive afholdt endnu en

folkeafstemning – nemlig om den såkaldte forsvarsundtagelse, der betyder at Danmark ikke deltager i opbygningen af EU's militær og militærindustri.

-Vi har indgået en politisk aftale om at sætte retsforbeholdet til folkeafstemning. Og når det er sket, vil vi med udgangspunkt i den parlamentariske situation se på, hvordan vi kan få forsvarsforbeholdet til afstemning, siger ministeren til dagbladet Information.

Det bakkes op af de samme partier, som vil stå bag et ja til afskaffe retsundtagelsen – Venstre, Socialdemokraterne, Konservative, Radikale og SF.

Alle fem partier ifølge samme avis enige om, at afstemningen om de to undtagelser ikke skal slås sammen, men tages én af gangen.

Lykkes denne plan for EU-partierne, vil kun en enkelt betydelig undtagelse står tilbage - at Danmark ikke har indført euro'en som valuta i stedet for kronen og derfor ikke er medlem af 'eurogruppen'.

Denne undtagelse – som senest blev bekræftet med et Nej ved en revanchefolkeafstemning i 2000 – skulle så fjernes i forbindelse med danske tiltræden til hele det nye traktatkompleks for Euroens Forenede Stater inden 2025.

EU-partierne vover ikke en samlet afstemning om at fjerne EU-undtagelserne, fordi de ikke tror, de kan vinde den. Den folkelige modstand mod EU, euro'en og EU-staten er for stor. Derfor skal de tages stykvis.

Af samme årsag fortier de fuldstændigt planen om Euroens Forenede Stater fra 2025, og at det er et brændende ønske for dem at være med. Det skal luskes igennem, som altid når det gælder EU.

Medlemskabet blev i sin tid solgt med at det udelukkende var et økonomiske fællesmarked. Schlüter-regeringen erklærede, at 'Unionen var stendød'. Så de yderst levende bestræbelser på at afslutte dens opbygning og få etableret den fælles EU-stat, som de enkelte nationer vil være delstater i, ignoreres af de danske EU-politikere og medierne.

EU-modstanderne med Folkebevægelsen mod EU i spidsen rejser derimod krav om , at danskerne får mulighed for at stemme om medlemskabet som helhed, om forbliven eller udtræden, i sammenhæng med den britiske folkeafstemning i juni 2016.

Spændende pjeceserie fra Oktober Forlag

Danmarks og EU's militærstrategi, 2013:

EU's og dansk udenrigs-, sikkerheds- og militær politik.
Sammentænkt stabiliseringsindsats i verdens brændpunkter.

Kvindekamp: Rul de nyliberale reformer tilbage, 2014: Regerings nyliberale reformfelttog er et af hovedspørgsmålene i kvindekampen. Artikler og taler om kvindekampen i dag.

Ud af EU, 2014

Artikler om 4 EU-temaer: EU's patentdomstol, Bankunion, EURO stat og EU hær op til Folkeafstemningen 2014.

Brød og Frihed, 2014

Den revolutionære folkeopstand i Burkina Faso i oktober 2014 og det ulmende oprør i Vestafrika.

CIPOML -20 år i kamp for revolution og socialisme, 2014

Dokumenter fra den verdensomspændende Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer.

STOP TTIP – alt skal privatiseres, 2014

Om konsekvenserne af den overstatlige handelsaftale mellem EU og USA og modstanden for at stoppe TTIP.

Solidaritet og fælles fremtid, 2015

APK bud på en progressiv flygtninge- invandre- og integrations politik på grundlag af enhed i arbejderklassen.

Pjecerne kan købes i Oktober bogtikker og læses på
www.oktobernet.dk

EU er på vej mod Eurostaten – Europas Forenede Stater. Den skal være klar i 2025, hvis det står til EU-eliten og den tyske kansler. Danmark er på vej til at kaste sine dyrt købte EU-forbehold væk ved nogle folkeafstemninger – for at være klar til 2025. Hvis det altså står til de danske unionspolitikere fra begge blokke. Først retsforbeholdet, så forsvarsforbeholdet og så euro i stedet for krone. Et flertal af danskerne er imod denne udvikling. EU-modstanden vokser over hele unionen. I UK skal der være en folkeafstemning om forbliven på nye betingelser eller udtræden. De fleste af os har aldrig haft mulighed for at tage stilling til EU-medlemskab. Hvorfor må vi ikke få en folkeafstemning om det?